

szakmában bekövetkezett jelentős cégátrendeződés, a Selmechez nem mindig kötődő tulajdonosi kör nem mindig tartja ezt fontosnak. Vannak nagyon jó ellenpéldák, amikor a tulajdonosok megértették ennek a nagy múltú hagyománynak iratlan, de betartott erkölcsi normáknak fontosságát a cég életében, és megláták, hogy ez a gazdasági oldalon is előnyt jelenthet. Igaz ez úgy a bányász, mint a kohász cégekre. S talán ezek a jó példák kell hogy erőt és kitartást adjanak az Egyesület minden szintű vezetőjének, hogy van értelme ezekkel a cégekkel kapcsolatba lépni, és megismertetni velük célkitűzéseinket.

A nagyvállalatok Miskolcra, az egyetemről kikerülő vezetői fontosnak tartották a selmeci hagyományok átörökítését, az egyesületi élethez biztosították a munkahelyen a lehetőséget. Ezt kell mondanom, még ha tudjuk is, hogy Egyesületünk is bekerült a MTESZ védőernyője alá, és sokáig a selmeci hagyományokról még beszélni is tilos volt nyílt színen. S ahogy az élet más területein, az egyetemi életben is bekövetkezett a megbékélés, az engedékenység. Hála a soproni egyetem bányász és erdész hallgatóinak, megmozdult valami, és egyre nyíltabban lehetett beszélni a selmeci eszmeiségről, lehetett a selmeci szokásokat újraélni, és ez a miskolci egyetemen is egyre inkább szokássá vált.

Az ötvenes években, a szén és az acél országának megteremtése során jelentősen megnövekedett az egyesület létszáma. A kilencvenes évektől, ahogy a változások bekövetkeztek a gazdasági életben, folyamatos csökkenés figyelhető meg az Egyesületben, és folyamatos a tagság öregedése is. A létszám csökkenése talán nem tragikus, hiszen ahogy korábban említettem, a szakmainkban dolgozók létszáma is nagy mértékben csökkent. Arányaiban, a foglalkoztatottakhoz képest még nőtt is a tagság száma. Fájóbb az élet-

kor emelkedése, jó lenne, ha sikerülne minél több fiatal, frissen végzett mérnököt az Egyesületben a végzés után megtartani. Ma ehhez sokkal nagyobb szervező munkára, a sokkal több szakmán belül dolgozó cég vezetőivel való kapcsolattartásra van szükség, de ezt fel kell vállalni, teljesíteni kell, hogy meg tudjuk őrizni Egyesületünket az utódok számára is. Nehezíti ezirányú törekvéseinket, hogy csökken az egyetemi hallgatók száma is, és nagyon sok más kihívás éri a fiatalokat. Örülünk kell, hogy az egyetemi hallgatók fogékonyak a hagyományokra, őrzik, és sokszor formálják is azokat. Nekünk kell többet tenni, hogy a végzés után is maradjanak és kötődjenek az Egyesülethez. Ehhez olyan programokat, olyan lehetőségeket kell számukra kínálni, amely átfogja a szakmai fejlődést, a hagyományőrzést, és megfelelő lehetőségeket kínál a kulturált és élménydús szabadidő eltöltéséhez is. Persze a régi tagtársaink felé is fontos ezen feladataink teljesítése. Sokat tettünk ezért az elmúlt években, de nem eleget. Még több munkára és még több alázatra van szükségünk. Túl kell lépni a szenes és acélműves korszakunkon, és fejben is helyére kell tenni mindannyiunknak, hogy az a világ elmúlt. Nyitni kell és alkalmazkodni a megváltozott helyzethez, mert ezt kívánja Egyesületünk, de ezt kívánja szakmánk is.

S lehet-e szebb és nemesebb feladat számunkra, hogy ebben a nem mindig nekünk kedvező környezetben is sikerre tudjuk vinni szakmainkat és Egyesületünket. Nagy a felelősségünk is, hisz szellemi és dologi örökséget kell az utánunk jövőknak átadni, őket ennek fogadására alkalmassá tenni úgy, hogy ne legyen kétségünk a folytatás sikerességéről, nagyszerűségéről.

Ehhez adjanak az égiek mindnyájunknak erőt, jó egészséget és – köszönésünkkel – Jó szerencsét!

Ünnepség Selmecebányán az OMBKE megalapításának 125. évfordulóján

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület 2017. június 24-én Selmecebányán ünnepségen emlékezett meg arról, hogy az egyesületet itt alapították meg 125 évvel ezelőtt.

Elfogadva az egyesület meghívását, az ünnepségen részt vett *dr. Kövér László*, a Magyar Országgyűlés elnöke. Megérkezésekor tiszteletét tette *Nadežda Babiaková* polgármester asszonytól, majd az OMBKE és a meghívott delegációk vezetőivel együtt ebéden vett részt a Szentháromság téren lévő Galery Barak étteremben, ahol *dr. Nagy Lajos* mondott rövid pohárköszöntőt.

Az ünnepség 14 órakor kezdődött a Szent Katalin templomban közel kétszáz fő bányász-kohász egyenruhás résztvevővel, akik a templom bejáratánál a jubileumra készített kítűzött kaptak. Kezdekör a klopacs-

ka hangjára bevonultak a VIP vendégek és a hagyományörző zászlók, melyek az oltár előtt helyezkedtek el. Leírhatatlanul megható volt hallani, ahogy a templomban *Boross Péter* cantus praeses intonálása mellett a közel kétszáz fő nemzeti Himnuszunkat énekelte.

Ezután az ünnepség levezetője, *Kőrösi Tamás*, az OMBK főtítkára üdvözölte a megjelenteket, a következőket külön is: *dr. Kövér Lászlót*, a Magyar Országgyűlés elnökét, *Nadežda Babiakovát*, Selmecebánya polgármesterét, *dr. Szűcs Pétert*, a Miskolci Egyetem Műszaki Földtani Kar dékánját, *dr. Pajtók Gábort*, a Heves megyei Kormányhivatal kormány megbízottját, *dr. Baksa Csabát*, a Magyarhoni Földtani Társulat elnökét, *Zambó Pétert*, az Országos Erdészeti Egyesület elnökét és *dr. Kiss Lászlót*, az egyesület alelnökét, *Szombathy Erikét*, a Szlovák Bányászati-Kohá-

A Himnusz éneklése

szati Hagományörző Egyesületek elnökét és *Werner Norbertet*, az egyesület alelnökét, *Mikuláš Beráneket*, a Szlovák Bányászati Szövetség főtitkárát, a Cseh Bányászati Egyesület elnökségének képviselőit, *Rabi Ferencet*, a Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének elnökét, *dr. Zoltay Ákost*, a Magyar Bányászati Szövetség főtitkárát, *dr. Hatala Pált*, a Magyar Öntészeti Szövetség főtitkárát és végül az OMBKE vezetőit, élükön *dr. Nagy Lajos* elnökkel.

Elsőnek a Besztercebányai Püspökség és a Szent Katalin-templom plébánosának köszöntőjét olvasta fel *Werner Norbert*. A köszöntő végén az ünneplők egy közös imával és az „Imhol a föld alá megyünk ...” eléneklésével felállva emlékeztek az elhunytakra.

Ezután *dr. Kövér László* mondott ünnepi köszöntőt. *Dr. Nagy Lajos* megköszönve a beszédét, az OMBKE nevében egy Szent Borbálát ábrázoló bronz kisplasztikát adott át a Házelnöknek.

A köszöntők sorát *Nadežda Babiaková* folytatta *Werner Norbert* tolmácsolásával. Itt adta át *dr. Nagy Lajos* a polgármester asszonynak a hagyományörzés támogatásáért az OMBKE Mikovinyi Sámuel-emlék-érem kitüntetését.

Ezt követően a legrégebbi magyar műszaki egyesület, a Magyarhoni Földtani Társulat nevében *dr.*

Baksa Csaba, majd a közös selmeci és soproni gyökerekkel rendelkező Országos Erdészeti Egyesület nevében *Zambó Péter* mondott köszöntőt. A V4 országok bányászati és kohászati egyesületeinek közös köszöntőjét *Werner Norbert* olvasta fel, végül a köszöntőket a Miskolci Egyetem nevében megszólaló *dr. Szűcs Péter* zárta. (A köszöntőket alább közöljük. – Szerk.)

A „Tisztelet a bányász szaknak ...” eléneklését követően *dr. Nagy Lajos* elnök emlékezett meg az OMBKE 125 évéről. Beszédét követően *Szombathy Erik* a szlovák egyesület Szent Borbála kitüntetését adta át *dr. Nagy Lajos*nak. Az ünnepség a szakmai himnuszaink eléneklésével zárult, majd a klopacska hangjára kivonultak a zászlók és utána a vendégek a templom előtt gyülekeztek az Akadémiáig vezető felvonuláshoz (fénykép az első belső borítón). A menetet a szlovák bányász fúvószenekar vezette.

Az Akadémia Erdészeti Palotája előtt felsorakozó résztvevők elénekeltek a *Gaudeamus*-t, majd koszorúkat helyeztek el az OMBKE megalakulását megőrkítő emléktábláknál (fénykép az első belső borítón).

A koszorúzás a Bányász-, az Erdész- és a Kohász-himnuszok eléneklésével zárult, majd a 125 évvel ezelőtti módon közös fénykép készült az Akadémia előtti lépcsőn (fénykép a hátsó külső borítón).

A fényképezés után a Házelnök Úr elfogadta meghívásunkat egy sörre a Kis Matejbe, majd a Bányászati Múzeumba egy kávéra, ahol a múzeum rövid bemutatót tartott a felvidéki bányászat múltjáról.

A méltóságteljes és emlékezetes ünnep este szakestéllyel zárult a Grand Matej melletti klubház emeleti tanácstermében. A szakestélyre külön korszó készült Selmecebánya látképével. A 150 fő részvételével megtartott szakestély fegyelmezett, de jó hangulatú levezetésére *dr. Lengyel Károlyt* választottuk elnöknek. *Háznagy Huszár László*, kontrapunkt *Mayerhoffer Ferenc*, cantusok *Boross Péter* és *Csurgó Lajos*, balekcsősz *Krómer Dániel* és *Szobotky Ákos*, komoly pohár *dr. Tardy Pál*, vidám pohár *Kiss Csaba*, korszó-avató *dr. Mende Tamás*, garatőr *Palásthy György* konzekvencia *Törő György* és *Göröncsér Zsolt* volt.

g.p.a.

*OMBKE kitüntetés átadása
Nadežda Babiaková polgármesternek*

Szakest

Az ünnepségen elhangzott köszöntések

A megyés püspök és a plébánia köszöntője (felolvasta Werner Norbert)

Tisztelt Házelnök Úr, vázená Pani Primátorka, Hölgyeim, Uraim, kedves Barátaim!

Engedjenek meg egy rövid köszöntőt vendéglátónktól, a Római Katolikus Egyháztól.

A beszercebányai megyés püspök tisztelettel üdvözli az ünnepélyes közgyűlést, és a Jóisten áldását kéri az egyesület további tevékenységére. A Püspök Úr üdvözléséhez csatlakozik a helyi plébánia, amely készségesen és nagy szeretettel bocsátotta a Szent Katalin-templomot eme tiszteletre méltó esemény megrendezésére.

Őszintén kérem és remélem, hogy ezek az ünnepélyes, felemelő pillanatok ne csak az emlékekben éljenek, hanem a jubiláló egyesület mindennapjaiban is. A Jóisten áldja Önöket!

Végül mondjunk el együtt egy imát azokért a bányászokért, akik évszázadokon keresztül itt éltek, dolgoztak és életüket szentelték a bányászatnak!

Nadežda Babiaková polgármester köszöntője

Tisztelt Dr. Kövér László Házelnök Úr, tisztelt Dr. Nagy Lajos OMBKE Elnök Úr, tisztelt jelenlévők, városunk kedves vendégei!

Történelmi és világhírű városunk tegnap és ma a legünnepélyesebb pillanatait éli. Városunk tegnap legünnepibb ruháját öltötte fel abból az alkalomból, hogy megünnepelje Selmecebánya első hiteles említésének 800., városi jogainak adományozásának 780., Mária Terézia születésének 355. és világhírű Akadémiánk megalakulásának 255. évfordulóját.

Városunk ünnepi ruháját ma is meghagyta. Ez természetes, hiszen itt, ebben a gyönyörű katedrálisban ugyanolyan felemelő, ünnepélyes pillanatokat élünk át, mind tegnap. Ma a 125. évfordulóját ünnepeljük az OMBKE megalakulásának, ami 1892. június 27-én volt, itt az akkor már 130 éves Alma Materben.

Tisztelt vendégeink! Nem lehet szóban kifejezni azt az örömet, amit városunk lakosai éreznek, hogy városunkat választották eme ünnepség helyszínéül. Ezzel az ünnepséggel városunk újabb nemzetközi elismerést kap, de ugyanakkor ezen ünnepe a volt közös világhírű bányász és kohász történelemnek, jó példája annak, hogy mindkét nemzet ápolja, és nagy tiszteletben tartja közös, világhírű hagyományainkat.

Kedves vendégeink! Tisztelt jelenlévők!

Sokan Önök közül nem először, hanem rendszeresen minden évben megfordulnak szeretett városunkban. Az, aki egyszer látogat ide, az vendég, aki gyakran, vagy évente rendszeresen, az már barát. Nem csak azért jönnek rendszeresen, hogy kifejezzék tiszteletüket közös emlékeink, hagyományaink és őseink iránt, hanem mert városunk lakossága olyan nagy sze-

retettel fogadja Önöket, ahogyan csak egy jó barátot szokás, ezért engedjék meg, hogy önöket jó barátként szólítsam.

Nagyon remélem, hogy akik önök közül most vannak először gyönyörű városunkban, meg fogják találni az okot, hogy ezt gyakrabban megtegyék, legjobb lenne rendszeresen. Erre kiváló alkalmat fognak nyújtani az ez év szeptemberében megrendezendő Szalamander-napok. A rendezvény csúcspontja szeptember 8-án itt lesz ebben a gyönyörű késő-gótikus katedrálisban, ahol majd Önöket, mint kedves barátaimat üdvözölhetem.

Kedves vendégeink! Tisztelt jelenlévők! Városunk ezekben az ünnepélyes pillanatokban kitarja karjait, hogy magához ölelje az itt lévő és érkező vendégeket. Magam és polgártársaim nevében legyenek városunkban üdvözölve! Zdar Boh! Jó szerencsét!

Dr. Kövér László házelnök ünnepi beszéde

Tisztelt Polgármester Asszony! Tisztelt ünneplő Bányászok és Kohászok!

Szakmaszeretet, hazaszeretet, barátság! Ez az összetartó erő, melynek szellemében 125 évvel ezelőtt itt Selmecebányán megalapították az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületet.

Selmecebánya, ez a történelmi város a magyar és a közép-európai innováció egyik történelmi bölcsője. IV. Béla király bányavárosi kiváltságokat adott Selmecebányának, és a Selmeci Városi Bányajogkönyv révén 1245-ben meghozta Európa első bányajogi rendelkezését. A középkorban Selmecebánya adta Európa ezüsttermelésének zömét, az erdélyi bányák háromszorosát.

1735-ben Selmecebányán jött létre a világ első bányatisztképző tanintézete, 1763-ban a világon elsőként indult meg a műszaki felsőoktatás a Bányászati Akadémián. Selmecebányán alapították meg 1786-ban az első nemzetközi tudományos szakegyesületet. 1627-ben Selmecebányán alkalmaztak először robbantásos eljárást a bányaművelésben, itt működött először gőzzel hajtott vízemelőgép. Ez lenyűgöző teljesítmény, amely egyben felbecsülhetetlen magyar és közép-európai hozzájárulás az európai ipartörténethez és tudománytörténethez.

A selmecebányai akademikusok és diákok éppen itt alapították meg az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületet, amelynek 41 tagtársát választották eddig a Magyar Tudományos Akadémia tagjának, 33-an lettek a magyar kormány tagjai, négyen miniszterelnökök. Kiemelkedő szakmai munkásságukért 80-an kaptak Kossuth-, Állami-, illetve Széchenyi-díjat.

Selmecebánya hanyatlása a XIX. század második felében kezdődött a rentábilisan kiaknázzható ércvagyon csökkenése és a munkaerő árának emelkedése

miatt. A folyamat mélypontja 1919-ben volt, amikor a város végleg elveszítette kétszáz éves felsőoktatási intézményét, melynek eszmei és szakmai hagyatékát a Miskolci Egyetemen folyó bányá- és kohómérnök-képzés, valamint a Soproni Egyetemen folyó erdészeti oktatás gondozta és gondozza tovább.

Dr. Kövér László köszönti az ünneplőket

Az 1940-es évek második felétől a selmecebányai szellemi alapokra felépülő kassai bányá- és kohómérnök képzés mellett Selmecebányáról ered az 1848-1849-ben onnan kivált, az ausztriai Leobenben és a csehországi Ostravában zajló bányá- és kohómérnök-képzés is, így megállapítható, hogy Selmecebányának nemcsak magyar vagy szlovák, hanem közép-európai öröksége és kisugárzása van.

Gazdasági rivalizálás helyett gazdasági együttműködéssel közösen megeremthető Közép-Európa „szerencsecsillaga” felemelkedésének politikai feltétele is. Selmecebánya évszázados közép-európai öröksége és annak minden tanulsága arra kötelez, hogy magyarok és szlovákok, csehek és lengyelek, osztrákok és németek ismét felemeljék Közép-Európa „szerencsecsillagát”. Ehhez minden természeti és emberi feltétel adott, és közösen Közép-Európa felemelkedésének politikai feltételeit is meg lehet teremteni, ha a nemzeti kizárólagosságra való politikai törekvéseket felváltják a nemzeti kiengesztelődéssel és politikai együttműködéssel, az egymás rovására folytatott „értelmetlen” gazdasági rivalizálást pedig a gazdasági kooperációval.

Az egyesület az alapszabályában három értéket jelölt meg, mint az egyesület összetartó erejét: a szakmaszeretetet, a hazaszeretetet és a barátságot. Az alapító elődök nem futóhomokra, hanem kösziklára helyezték az egyesületet, olyan alapértékekre, amelyeket az idő múlása vagy a történelem hullámverései nem gyengítettek, hanem inkább erősítettek.

Isten segítségét kérem, hogy továbbra is őrizzék nemzeti és szakmai hagyományainkat, és hogy újabb jubileumi ünnepeket érjenek meg. Ehhez kívánok Jó szerencsét!

Dr. Baksa Csaba, a Magyarhoni Földtani Társulat elnöke köszöntője

*Tisztelt Kövér László Házelnök Úr! Tisztelt Nadežda Babiaková Polgármester Asszony!
Hölgyeim és Uraim! Kedves Kollégák!*

Nagy öröm és megtiszteltetés számomra, hogy ezen a szakrális helyen, a régi magyar ércbányászok védőszentjének nevét viselő Szent Katalin-templomban, történelmi légkörben köszönhetem testvéregyesületünket, megalakulásának 125. évfordulóján.

A XIX. század elején megindult nemzeti eszmélés nemcsak a politikában, de a tudományokban, főként a természettudományokban is felgyorsította azt a folyamatot, amelynek során részben ma is működő tudós társaságok, egyesületek alakultak lelkes hazafiak kezdeményezésére. Ennek csiráit már korábban is nyomon követhetjük, de igazából ez a folyamat csak 1840 körül bontakozhatott ki. A Magyar Orvosok és Természetvizsgálók Vándorgyűlései mintegy katalizátorként működtek, és lökést adtak több természettudományokkal és bányászattal foglalkozó társulat, egyesület megalakulásának. 1841-ben született meg a Magyar Királyi Természettudományi Társulat, 1848-ban a Magyarhoni Földtani Társulat (MFT), 1866-ban az Országos Erdészeti Egyesület (az 1851-ben alapított Ungarischer Forstverein utóda) és nem utolsósorban 1892-ben az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület (OMBKE). Ezek a szakmai egyesületek a mai napig eredményesen működnek, bár lombjait a történelem viharai időnként megtépázták, de a mélybe nyúló gyökerek segítségével ezeket átvészelték, és tevékenységükkel bizonyítják, hogy évszázadokon átívelő létük nem volt hiábavaló, és szolgálják nemcsak a szűkebb szakmai, de az egész magyar társadalom érdekeit.

Mi, a Magyarhoni Földtani Társulat nevében a legnagyobb elismeréssel és kollegiális szeretettel köszöntjük a közös történelmi Alma Mater színhelyén testvéregyesületünket. Kívánunk a további évtizedekre sikeres szakmai építőmunkát, a jelenlegi negatív bányászati konjunktúrából való mielőbbi kilábalást, és a társadalmi paradigma mielőbbi előnyös megváltozását annak érdekében, hogy a hazai föld kincsei mindannyiunk számára magyar bányászati tevékenység révén hasznosuljanak.

Engedjék meg, hogy Társulatunk elnöksége nevében ezen ünnepi alkalomból átadhassam az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület elnökségének ezt az Emlékplakettet és Oklevelet, amely reményeim szerint szimbolizálja összetartozásunkat, közös gyökereinket, hagyományainkat, és reményt adhat arra, hogy a közelmúltban általunk kezdeményezett, és tíz egyesülettel megalakított Földtudományi Civil Szervezetek Közössége révén bizakodással nézhessünk a közös szakmai munkával kiteljesedő jövőbe.

Ehhez kívánok minden jelenlévőnek, a kollégáinknak jó egészséget, Isten áldását és nem utolsósorban jó szerencsét!

Zambó Péter, az Országos Erdészeti Egyesület elnöke köszöntője

Tisztelt Elnök Úr, Polgármester Urak, Rektor Urak, kedves külhoni és magyarországi Kollégák, Bányászok, Kohászok, Barátaim!

Szakmaszeretet, Hazaszeretet, Barátság! – e jelmondat szelleme hatotta át Házigazdáink meghívását Selmece, a műszaki értelmiség korabeli fellegvárába, a közös gyökereinkhez. *Szakértelem, Erkölc, Összertartozás!* – válaszol rá az erdészek hitvallása. Ékesen bizonyítja, hogy a közös selmeci Alma Mater, a Sopronban is együtt megélt három évtized, értékrendünk és hagyományaink máig összekötnek bennünket.

Megtiszteltetésnek vettük az invitációt, egyenesen Kaszópusztáról, az Országos Erdészeti Egyesület 148. vándorgyűléséről érkezünk ide, közvetlenül hozva a magyar erdészek testvéri üdvözlését: *Ünnepélyesen köszöntjük patinás testvérszervezetünket, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületet, fennállásának 125 éves jubileuma alkalmából!*

Alázattal tartozunk a szakunknak mindnyájan, akik jártunk egyszer az Akadémián. Szakmáink évszázadokon át együtt fejlődtek, mert a bányászat és kohászat volt a legnagyobb, fát használó ágazat a történelmi Magyarországon. 1808-ban felállt mellettük a „Forstkabinet”, mert a bánya- és kohótiszt-képzés elképzelhetlenné vált erdészeti ismeretek nélkül. Mi pedig a bányászoknak köszönhetjük az agráriumból kiemelő, erős műszaki alapunkat – ami az erdőmérnököt ma is valódi mérnökké teszi.

A történetünk külön-külön is olyan ívet ad, amivel kevesen büszkélkedhetnek. A történelmi viharok együtt ráztak meg bennünket, mi pedig összekapaszkodtunk. Közös köszöntésünket – „*Jó szerencsét!*” – az OMBKE indította el, éppen 123 éve. Az OEE 150. születésnapját az elmúlt esztendőben ünnepeltük. Folyóiratunk, az Erdészeti Lapok 1862-ben, az Önök szaklapja, a Bányászati és Kohászati Lapok 1868-ban jelent meg.

A töretlen selmeci hagyományok szerint a diákok és filiszterek hitvallása örök: „*Selmec az Istened, anyád, szeretőd, menyasszonyod, testvéred, mindened – aki bántja, ellenséged!*” A selmeci szellem letéteményese a „Kör”, a Bánya-, Kohó- és Erdőmérnök-hallgatók Ifjúsági Köre volt, mely az erdészek, majd a bányászok és kohászok egyesületének a közös kezdeményezője lett. Itt nem engedtek meg semmiféle szélsőséget. Elődeink egyenlők voltak a származásuktól, nemzetiségüktől függetlenül. A bajtársiasság vezérelte őket.

Közös sikerünk a selmeci hagyományok elismertése. Büszkék vagyunk rá, hogy az UNESCO a selmeci diákhagyományokat felvette a Szellemi Kulturális Örökség Nemzeti Jegyzékére. Ez megerősíti élőként ápolott hagyományaink jelentőségét, megőrzésüknek pedig komoly az elismerése.

Az OEE és az OMBKE indíttatása közös. A két egyesület tagságában átfedések vannak. Az elveink hasonlóak, a természet erejéből élünk. Az alapszabá-

lyainkból is azonos küldetés tükröződik: a szakma és a szaknyelv fejlesztése, a szakmai érdekvédelem, a társadalmi megbecsülés elősegítése, a kapcsolatok és a hagyományok ápolása.

Tudjuk: szakjaink megmaradásának záloga a megújulás, az összefogás képessége. Az Országos Erdészeti Egyesületben stratégiai célként kezeljük a társzakterületekre irányuló figyelmünk erősítését.

Tisztelt Bányász és Kohász Testvéreink!

Köszönjük, hogy e jeles alkalomból együtt ünnepelhetünk! Köszönjük Selmecebánya városának, hogy szívesen fogadják a régi akadémisták szellemi örököseit – így ismét hazaérkezhetünk. „*Selmec hív!...*” – hallhattuk annyiszor, és ma is átérezzük ezt. A város atmoszférája, hagyományainkat őrző történelme mindannyiunkat rabul ejtett. Selmecebánya kifejezi, hogy mit jelent szakmáknak és nemzetiségeknek együtt fejlődni évszázadokon át, közben megtartani mindazt, ami maradandó érték.

Hamarosan száz éve annak, hogy intézményesen távoznunk kellett innen. Azóta Selmec zárandokai vagyunk, diákként és agg filiszterként ugyanazzal a lelkesedéssel járunk vissza. Hűségesek vagyunk a szellemhez, ami generációkon átöröklődve kovácsol össze bennünket. Másfél század alatt háromszor, utoljára nyolc esztendeje járt Selmeceen az Országos Erdészeti Egyesület vándorgyűlése. Ekkor karnyújtásnyira innen, hétszáz magyar erdész főhajításával avatuk fel első professzorunk, Wilckhens Henrik Dávid emléktábláját a Zsembery-ház homlokzatán – mely az erdészkar első székhelye, majd évtizedekig az Ifjúsági Kör otthona volt.

Természetes törekvésünk, hogy tovább erősítsük, növezzük gyökereinket a világörökség rangjára emelt Selmecebányán. Kitartóan munkálkodunk – keressük a szorosabb kapcsolatokat a várossal, amire a Visegrádi Együttműködés növekvő kohéziója is bátorít bennünket. Meggyőződésem, hogy ez a patinás rendezvény is érdemi támogatásunkra lesz ebben!

Kedves Barátaim! Mai ünnepünkkel élteszük együtt a bányászok, kohászok és erdészek történelmi szövetségét! *Örökké éljen és virágozzék az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület! Jó Szerencsét! Üdv az erdészeknek!*

Werner Norbert, a Szlovákiai Bányász Hagományörző Egyesület elnöke köszöntője

Tisztelt Házelnök Úr, vázená Pani Primátorka, Hölgyeim és Uraim!

Nagy megtiszteltetésnek veszem, hogy meghívást kaptam az Önök találkozója. Engedjék meg, hogy a szlovák, cseh és lengyel bányásztársadalom, valamint a magam nevében üdvözljem eme ünnepélyes összejövetelt.

125 év egy egyesület életében nagy idő. Különösen akkor, ha arra gondolok, mennyi megpróbáltatást, erőpróbát kellett átvészelnie. Elődeink átvészeltek két világhéget, határok mentek, jöttek, de az egyesület

maradt. Nagy szükség van a hagyományőrzésre, hogy emlékezzünk a múltra, azokra az időkre, amikor a bányászatnak és kohászatnak meghatározó szerepe volt országaink fejlődésében, hogy mindazt, amit mi kaptunk az őseinktől, átadjuk a következő nemzedékeknek. Mi a szervezeteinkben a bányász és kohász hagyományok ápolásán kívül legfőbb feladatunknak tekintjük megpróbálkozni a bányászat és kohászat újraélesztésével, aminek első fontos lépése lenne az állami nyersanyag-politika létrehozása, hogy becsüljük meg amink van. Hogy mennyire fontos lenne a hazai föld alatti kincseink kihasználása, e vagyron átértékelése, nagyon szépen megfogalmazta dr. Schafarzik Ferenc a múlt század elején: „*Jólétünk, nemzeti vagyonosodásunk s minden további ebből fakadóknak alapját képezi, hogy kellőleg felhasználjuk és értékesítsük mindazt, amit az anyaföld nekünk juttat.*”

Büszkék lehetünk arra, amit e két szakma ezen a területen a múltban elért. Nekünk, bányászoknak és kohászoknak itt a Kárpát-medencében vagy kibővíve a V4 országaiban egy a múltunk, jelenünk, s jövőnk. Bizakodva a jövőben, közös törekvéseinkre és munkánkra kérem a Jóisten áldását! Jó Szerencsét!

Prof. Dr. Szűcs Péter dékán köszöntője

Tisztelt Házelnök Úr, Polgármester Asszony, Elnök Úr! Spectabiles, kedves bányász és kohász Kollégák!

A Selmecebányai Bányászati Akadémia jogutódintézményének, a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kar teljes kollektívájának nevében szeretettel és tisztelettel köszöntöm az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületet alapításának 125. évfordulója alkalmából. Selmecebányáról induló közös sorsunk és történetünk elválaszthatatlan partnerré tett bennünket az egyesülettel. A miskolci Egyetemi Osztály biztosítja ma is a legnagyobb létszámú új tagfelvételt az egyesület részére. Széchenyi István gondolata közös irányítóként szolgál számunkra: *Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.*

Mindannyiunk számára igen fontos az OMBKE küldetése, amely a magyar bányászat és kohászat egyetemese érdekeinek szolgálata, szakembereinek

összefogása, a szakismeretek átadása, a tehetséggondozás, évszázados hagyományaink továbbvitele. A Miskolci Egyetem és az OMBKE jelenleg is szoros szövetségben dolgozik azon, hogy a döntéshozók és a társadalom számára világossá váljon, hogy nyersanyagok, energia, víz, új anyagok és technológiák nélkül megtorpanhat hazánk és Európa gazdaságának növekedése és versenyképessége. Fontos megértetnünk, hogy a bányászat és kohászat ma már teljesen mást jelent, mint 50 évvel ezelőtt. Környezeti és társadalmi fenntarthatóság, körkörös gazdaság, innovatív és környezetbarát technológiák jellemzik azokat az új műszaki és mérnöki eljárásokat, amelyeket manapság a nyersanyag-, az energia- és vízgazdálkodás területén kínálni tudunk hazánknak és a világnak.

Itt ebben a szentélyben, a több mint félezer éves Szent Katalin-templomban nem is kérhetek mást, mint Isten áldását az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület teljes tagságára és jövőbeli működésére. Biztos vagyok benne, hogy amíg van a Miskolci Egyetem, addig létezik az OMBKE, és ha van OMBKE, akkor van egyetemi szintű műszaki földtudományi és anyagtudományi képzés Magyarországon. A jó Isten segítsen ebben bennünket!

Köszöntőmet Márai Sándor bölcs gondolataival zárom.

„Mindennél fontosabb, hogy munkánkat, hajlamainkat és életütemünket egyeztessük a természet nagy és örök ritmusával. A hold járása, a szelek fordulása, a nap forrósága, az éjszaka áramai, mindez alakítja személyes sorsunkat, keddi vagy szerdai életrendünket is. Egyszerre kell élni a nappal, a holddal, a vizek áradásával, a hideggel és meleggel: soha nem ellene, mindig belesimulva a világ összhangjába, a teremtés és pusztulás teljes rendjébe. Csak azok botlanak meg az életben, akik valahogyan belülről süketek a világ hangjai iránt.

De egyszerre kell élni szívünkkel is, azzal a másik életütemmel, mely titkosabb, leplezettebb, nehezebben megismerhető, mint a világ áramlásának rendje. Állandóan hallani kell testünk és jellemünk titkos morzejeleit, e finom és erélyes üzeneteket, melyek megszabják életed igaz mértékét.”

Jó szerencsét!

Az OMBKE a Szalamander felvonuláson

A selmecebányai '48-as Honvéd-szobor koszorúzása